

Joseph Matteira

A túlaradó kegyelmet hirdető gyülekezetek 8 ismertetőjele

Remélem sokakat elgondolkoztatok még időben!

Ajánló Joseph Matteira írásához:

Hiszek a túlaradó és „mega” kegyelemben (Ap.4:33), nem hiszek a mozgalmakban, hiszem, hogy az egyház prioritásának tekintetében a saját erőfeszítései helyett a kegyelem Szellemének munkáját kellene megtalálnia az egész Szentírásban.

Feltételeztem mindig is a nekem adott kegyelem által, hogy minden istenfélő keresztény szolgáló azt szeretné, hogy a szolgálata ne tartalmazzon haragvó istenképet, igeértelmezésében egyensúlyra törekedjen és etikájában jó szándékúság legyen. Bizonytal mindig a precíz körültekintés, és az un. „fékek és egyensúlyok” érvényesüljenek pásztorlásában. Félreérthetőség üdvösségi kérdésekben ne legyen tanításában, szolgálatában, hiszen az örök élettel kapcsolatos doktrinákat, bibliai igazságokat a lehető legtisztábban szükséges prédikálnia.

Hiszem, hogy a törvénykezés és cselekedet alapúság, ill. a törvényellenesség is veszélyes vonal a protestantizmusban, amelynek egyensúlytalanságát tisztáznunk kell minden esetben.

A kegyelem alapú és a cselekedetek alapú egyház ismérveit kutatom szorgalmasan és szolgálatom célja - ahogyan más szolgálók életében is hazánkban-, hogy eljussak hitéletemben oda, ahová eljutottak már előttem sokan. Még ha tovább nem is jutottam mint testvéreim vagy példaképeim Krisztusban, de buzgón az ige szerfelett rajongásával erre törekszem.

Az előző generáció közül sokan nem az Atya ellen lázadtunk, hanem a vallásos törvénykezés ellen öntudatlanul is. Ez a jelenség viszont sok-sok nehézséget eredményezett. Többek között az elmúlt évtizedekben új igeértelmezést hozott a kegyelem témaköre.

A mi generációnk sokszor beleesik abba a hibába, hogy cselekedet alapon akarják kiérdemelni Istent, vagy nem látják azt, hogy másokban szintén működik Isten nagyvonalú kegyelme.

Akik ismerik és hisznek Isten irántuk való szeretetében önbecsülésük sosem fog megrendülni. Mintha nem megfelelően hinne a kegyelemben az, aki nem ugyan úgy értelmezi a kegyelmet, mint néhányan a „hyper-grace” mozgalom hívei között. Mintha kizárólagosan csak náluk lenne a kegyelem friss kijelentése.

Ami most történik például az e tan hirdetői körül valószínűleg az, ami több másik prédikátorral is történt és történik, akik törekvéseket, új gondolatokat indítottak el. Tegyük hozzá, hogy a „túlradó kegyelem” sarkalatos teológiai csavarjai nem új keletűek. Sajnos a prédikátorokat ezek a tendenciák akár extrém szélsőségekbe vihetik és vitték is.

Sajnos ott van annak a lehetősége, - már látják az egész világon, - hogy az Istent nem ismerőket vagy teológiailag nem képzetteket félrevigyen a hyper-kegyelem tana.

Persze vannak egyes hívők, akik nem hiszik, hogy igazzá váltak Krisztusban és saját erőfeszítéseket tesznek ennek érdekében, hogy minél szentebbek legyenek.

Mi nem elnyerjük a kegyelmet és a saját igazságunkat, hanem elfogadjuk azt, amit Ő a kereszten elvégzett. Isten útja nem egy önmegvalósítás a számunkra.

Tóth Lajos

A túlradó kegyelmet hirdető gyülekezetek 8 ismertetőjele

JOSEPH MATTEIRA 2017 OCTOBER 13,

Az elmúlt évtizedekben drámai hanyatlást figyelhettünk meg a doktrinális és bibliai prédikációkban. Eltértünk a teológiától a terápiára a pulpittusnál. Az elmúlt évtizedben pedig a terápiás kezelésekre és a motivációs beszédekre terelődött a hangsúly a prédikálás helyett. Mindezek mellett teljes gyülekezetek és mozgalmak orientálódtak az evangéliumnak egy eltorzult értelmezése felé, azáltal, hogy elfogadták a „csak túlradó kegyelem” megközelítést,

ami beszivárog nem csupán abba, amit prédikálnak, hanem abba is, hogy kit engednek szolgálni és prédikálni.

Ráadásul, sok gyülekezet és prédikátorok megtagadják a bűn valóságának romboló tevékenysége elleni kiállást és csak nagyon ritkán említik a megtérés szükségességét, a pokol és az ítélet témáit. Sokan ezek közül a gyülekezetek közül, lehetővé teszik, hogy olyan emberek szolgáljanak a dicsőítésben, vagy házicsoport-vezetőként, vagy egyéb szolgálatban személyes elszámoltathatóság nélkül, akik közben szexuálisan erkölcstelen életet élnek, vagy gyakran részegeskednek. Ez egy általános jelenség lett.

Nincs ebben semmi új. Krisztus Teste évszázadokon át küzdött valamivel, amit antinómianizmusnak (anti:ellene, nómia: törvény), vagyis törvényellenességnek neveznek. Ez egy olyan hitrendszer, mely szerint az Ótestamentum szerinti erkölcsi törvények már félre vannak téve. E nézőpont azt sugallja, hogy az Ótestamentumot már nem szükséges olvasni, csak esetleg azon metaforák (hasonlatok), típusok és szimbólumok miatt, melyek Krisztusra mutatnak. Az Újtestamentum a kegyelemről szól, és félretette az Ótestamentumot!

Természetesen Pál apostol figyelmeztetett erre a Rómaiakhoz írt levél 6:1-2-ben, mikor kérdezi: bűnben folytassuk, hogy a kegyelem nagyobb legyen? A válasza: Isten mentsen attól! Hogyan élhetnénk a bűnnek mi, akik meghaltunk arra nézve?

Nyilvánvaló, hogy ezek az ingyen-kegyelem prédikátorok kicsavarták az írásokat azáltal, hogy azt tanítják, hogy „már nem vagyunk többé a törvény alatt”, melynek azt a jelentést adják, hogy többé már nem vagyunk kötelesek engedelmessé válni Isten bármely erkölcsi törvényének, mivel meg vagyunk váltva.

Ezek ellenére a Tízparancsolatnak minden része közvetlenül idézve és közvetett módon tanítva van az Újtestamentumban. Példák a pontos idézésre: Efézus 6:1-3, ami az 5. parancsolat, Jakab 2:11, ami a hatodik és a hetedik parancsolat (a gyilkosságra és házasságtörésre vonatkozóan), és a 12. versben mondja is, hogy a hívőket a szabadság törvénye fogja megítélni; a Rómaiakhoz írt levél 7:7-ben Pál a tizedik parancsolatra hivatkozik, amikor azt mondja, hogy ne kívánd; Pál szintén mondja, hogy akik ellenszegülnek Isten erkölcsi törvényeinek, azok meggyalázzák Istent (Róma2:23).

A Tízparancsolatnak való engedelmesség közvetlenül is tanítva van az 1János 5:21-ben, ami azzal kapcsolatban tartalmaz instrukciót, hogy tartsák távol magukat a hívők a bálványoktól (második parancsolat...), és mikor Jézus mondja, hogy a legnagyobb parancsolat a törvényben az, hogy Istent teljes szívünkkel, lelkünkkel és elménkkel kell szeretni (Máté 22:37-38), ami az első parancsolatra utal, mely szerint ne legyen Isten előtt más istenünk. Pál is letisztázza ezt a Rómaiakhoz írt levél 7:12-ben, amikor mondja, hogy a törvény szent és igaz, és jó, és hogy azért kell betöltekezni Szent Szellemmel, hogy a törvény igazsága beteljesüljön bennünk, (Róma8:4), szóval nem csak úgy sodortatnunk kell, mint szellemi lényeknek, az engedelmesség és az engedetlenség bármiféle mércéje nélkül.

Bár a törvény megtartása nem ment meg minket (mert mindenki bűnös, aki megtöri e törvényt a Róma 3:19 szerint), Isten az erkölcsi törvényt a megigazultság színvonalaként használja, hogy megítélje bűneinket. Bár a törvény nem ment meg minket, de megszentel, ha ragaszkodunk a Szent Szellem bennünk lakozó erejéhez, mert Rajta keresztül fel is ismerjük a bűnt.

Aztán mit mond Pál, amikor arról beszél, hogy kegyelemből igazultunk meg ajándékként, és nem a törvény által (Róma3:21, 24)? Ezen állítások és az Újtestamentumnak a törvénnyel kapcsolatos más tanításai közti összefüggése világos: amíg az erkölcsi törvény nem ment meg minket, attól még hatása érvényesül, mivel vezet minket és mércét ad a megigazult élethez, de a ceremóniális törvény már hatástalan és azzal teljesen elbánt a kegyelem! Ezt tudjuk abból, hogy már a körülmételkedés (Róma 3:30, Galata 5:1-2) és állatáldozatok (Zsidó 9:12-14) témáját mindig olyan szövegösszefüggésben hozza fel Pál, melyben arról beszél, hogy a törvény Krisztusban semmissé lett.

De Pál arra gondol, hogy a törvénynek a ceremóniákkal kapcsolatos része lett félretéve Krisztussal, mivel Ő Isten tökéletes Báránya volt, aki elvette a világ bűneit (János 1:29), és aki egyetlen áldozatával (Zsidó 10:14) eltörölte a parancsolatoknak tételes törvényét és adósságainkat, melyek ellenünk voltak (Kolossé 2:13-14, mert mi áthágtuk azokat). Őbenne már nem kell követnünk a lévitai törvényeket, bár az Ótestamentumi törvények már nem működnek és elhalványultak (Zsidó 8:13), az Újtestamentum sokkal inkább tökéletes folytatása az Ótestamentumnak a Messiásban történő prófétai beteljesedése miatt. (zsidó 10:1)

8 ismerv

1.A prédikátorok soha nem beszélnek a bűn ellen

Ha ilyen gyülekezetben vagy, észre fogod venni, hogy a bűn szót csak ott említik, mikor arról beszélnek, hogy bűneink megbocsáttattak Krisztusban, de ritkán olyan összefüggésben, hogy álljunk ellene a bűnnek. Kivéve akkor, amikor kárhóztatják a törvénykezőket és a farizeusokat, akiket azért hoznak rossz hírbe, mert a bűn ellen prédikálnak.

2.A vezető pásztor soha nem lép fel társadalmi szinten a megigazultság témájában

Mikor olyan témák jönnek elő, mint az abortusz, akkor ezek a pásztorok szégyenlik említeni is, mert félnek attól, hogy elriasztják az új embereket. Megértem egy pontig. De hiszem, hogy mint Krisztus szolgálói, kötelesek vagyunk a pozíciónkat nyilvánosan is felvállalni, hogy azt arra is használjuk, hogy így taníthassuk azokat a juhokat, akik követnek minket. Ha semmit nem mondunk egy olyan témában, mint pl az abortusz, az olyan, mintha elnéznénk azt.

3.Az Ótestamentumot majdnem teljesen figyelmen kívül hagyják

Ezekben a gyülekezetekben az Ótestamentumot csak a szolgálati típusok és árnyékok bemutatására használják, de semmi értékkel nem bír a mindennapi életvitelük mércéje tekintetében. Amint megmutattam ebben a cikkben, az én álláspontom az, hogy az Ó és az Újtestamentum szervesen össze van kapcsolva, úgy, hogy az Új épül az Ó-ra, és nem semmisíti meg azt.

4.Olyan embereknek engedik meg a tanítást és a szolgálatot, akik erkölcstelen életet élnek

Általános lett a szexuális erkölcstelenség. A részegeskedés sok gyülekezetben burjánzik, még a helyi gyülekezetek kisebb csoportjainak vezetői és egyéb vezetők közt is! Ez azért van, mert csak nagyon kicsi lett az elszámoltathatóság.

5.A vezető pásztor gyakran szól az intézményes egyház ellen

Sok kegyelemtanos pásztor folyamatosan kritizálja azokat a gyülekezeteket, melyek konzervatív értékeket is vallanak, mert úgy gondolják, hogy azok a gyülekezetek elavult nézeteket képviselnek, melyek a mai kultúrában már nem alkalmazhatóak.

6.A vezető pásztor a tizedfizetés ellen beszél

Bár hiszem, hogy a tizedfizetés megjelenik az Újtestamentumban, még inkább hiszem, hogy ez több mint egy bibliai elv a Mózes törvényéből (Ábrahám, Izsák és Jákob fizettek tizedet

még a mózesi törvény előtt). Jézus is tanítja (Máté 23), és említve van más helyeken is (Zsidó 7). Ezek a pásztorok a tizedfizetést úgy tekintik, hogy ez a törvény félre lett téve Krisztusban. (Ha többet szeretnél tudni erről, olvasd el a írásomat: Benne van a tizedfizetés az Újtestamentumban?)

7.A vezető pásztor csak pozitív motivációs beszédeket tart

Akik ilyen gyülekezetbe járnak, azok csak pozitív motivációs üzeneteket hallanak az egészségről, jólétről, Isten szeretetéről, a bűnbocsánatról és a sikeres életről. Bár én is egyetértek ezekkel és tanítok ezen témákról, óvatosnak kell lennünk, hogy prédikációnkban az Isten teljes tanácsát tanítsuk, hogy a nyáját egészségesen tápláljuk ahelyett, hogy csak jó érzést keltő üzeneteket adunk nekik. Nekünk meg kell ezt tennünk, hogy tiszták legyünk minden ember véréből. (Apcsel 20:26-27)

8.A gyülekezet kulcsfigurái gyakran büntetlenül élnek bűnös életet

Akik ilyen gyülekezetbe járnak, azt fogják tapasztalni, hogy a kegyelem túlhangsúlyozása miatt (és mert nem tanítanak a bűnről, a megtérésről, az ítéletről, a pokolról) egy laza életvitelhez teremtik meg a légkört és sokan szexuálisan erkölcstelen életet élnek, részegeskednek és más testi bűnökben vannak. Ennek az oka az, hogy úgy tartják, hogy a törvény Krisztusra vezérlő mesterünk (Galata 3:24), mert az erkölcsi törvény ismeretén keresztül jön a bűn ismerete (Róma 3:20). Ha a Tízparancsolat erkölcsi törvényeiről nem tanítanak, akkor az emberek tudatlanságban fognak élni bolond életet, és vakként vakokat fognak vezetni, mert: Ahol nincs prófétai látás, ott az emberek elveszítik az önmérsékletet, de áldott az, aki megtartja a törvényt. (Péld.28:18)

Végezetül, amit említhetnék a hiperkegyelem jellemzőjeként, mint például azt, hogy ez csak egy lépésre van az univerzalizmustól (minden ember üdvözülni fog, függetlenül attól, hogy hitt-e az evangéliumnak, vagy sem), és a liberalizmustól, mert számtalan írás ki lett zsigerelve, mert támadásként hat a kulturális szokások ellen pl. az, hogy a férj feje a családnak vagy a homoszexualitással kapcsolatos nézetek.